

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra KAREN MARGARETA RAHBEK, FØDT HEGER

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871993680/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Naar næste Vaar den unge Rose kommer,
Den bøier sorgfuld Knoppen i sin Sommer.

Forladt man visne Grønning seer,
Thi ei Du vander meer de spæde Buske;
Og maler ei med Farver meer
Paa hvide Bræt de fagre Blomsterduske.
Hvergang din Hauge, Camma! Du besøgte,
Da smilte Flora selv, og Vestenvinden spøjte.

Men ei kun Blomsterbladet blev
Dit Hierte kiært, Du sindrige Veninde!
Det Blad, som Tænker og som Skiald beskrev,
Det yndte Du, som Roser og Kiærminde.
Og Sproget kiendte Du i hver en Farve,
Der smykke Følelsen, som Blomsterlarve.

Det er forbi! — Nu staaer Du ikke meer,
Og danner smukke Skrin til Vennegave.
I sidste, sorte Skrin jeg seer
Dig langsomt bæres til de Dødes Have.
I tretti Aar Du bar alt paa din Smerte:
Ei nænte Dødens Haand at knuse store Hierte.

Dit stakkels Legem tærtes hen,
Lidt efter lidt forsvandt de sidste Kræfter;
Men Siælen var dog karsk igjen,
Og ei dit Mod gav slap for Angsten efter.
Og hvad, til sidste Stund, selv Qval ei kunde bøie,
Det var dit herlige, dit tankefulde Øie!

Det nedsank aldrig svagt og mat,
Det mægted ingen Pinsler at fordunkle;
Som Stjernen i sin sorte Nat,
Vi saae det giennem Lidelserne funkke;